

Stichting Benares SchoolFonds

In november 2018 bezochten vier van onze bestuursleden Varanasi, zoals altijd op eigen kosten. Op de foto ziet u van links naar rechts Marien, Nienke, Karin en Conny tussen leerlingen en hun ouders van Little Stars School. Helemaal rechts op de foto, naast Conny, zit Asha Pandey, directeur van de school.

Conny en Nienke zetten hun reis voort met een bezoek van vijf dagen aan de Vatsalya School in Jaipur.

Conny en Nienke met de leiding van Vatsalya: v.l.n.r. Kartikey, Saloni en Jaimala Gupta.

Wat ons opviel

Er verandert het nodige in India. Gelukkig maar. Minder vuilnis op straat, betere wegen, elektrische riksha's, minder uitval van elektriciteit, en dus minder dreunende generatoren. Maar ook: veel meer verkeer en dus per saldo veel meer luchtverontreiniging. Het lawaai is nog steeds hetzelfde: enorm, vaak oorverdovend.

De middenklasse wordt duidelijk groter, er verschijnen steeds meer hippe cafés en chique shopping malls. Veel eerste levensbehoeften zijn duurder geworden. Toch lijkt ook de situatie van de arme mensen verbeterd. Meer huizen zijn opgeknapt, de gezondheid wordt beter, tbc is bijna uitgeroeid.

Meer ouders dragen iets bij aan de scholing van hun kinderen, zijn bereid voor extra's zelf te betalen. Dat zijn verheugende ontwikkelingen. Maar nog steeds kun je, als je gezinnen bezoekt, schrikken van hoe de mensen wonen. De echte armen, zonder regelmatige vaste inkomsten, komen maar moeizaam vooruit.

Ook in de wetgeving verandert het een en ander. Sinds enkele jaren moeten grote bedrijven twee procent van hun winst aan liefdadigheid besteden; weliswaar een indirecte manier van de overheid om voor haar arme bevolking te zorgen, maar het is toch maar bij wet geregeld. Weeskinderen moeten zo snel mogelijk geadopteerd worden, door Indiërs zelf, wat weeshuizen overbodig maakt.

Dit is maar een greep, maar het zegt veel over het India van vandaag.

GELD UIT INDIA ZELF

Sinds 2014 zijn Indiase bedrijven, en buitenlandse bedrijven die in India opereren, bij wet verplicht 2% van hun winst (van ten minste een half miljoen euro) aan goede doelen te besteden. Dat biedt mogelijkheden. En dat is ook precies wat wij als stichting graag zien: dat er uiteindelijk geld uit India zelf komt. Tot nu toe heeft alleen de Jeevan School van deze wet geprofitteerd. Daarmee verstevigde de school haar financiële basis aanzienlijk. Wij hebben al onze scholen op deze mogelijkheid gewezen.

De stichting is heel blij en trots dat Hein de Kort, een van de bekendste Nederlandse cartoonisten, als gift een beeldmerk voor ons heeft willen maken. Voortaan zullen de twee door hem getekende scholieren onze nieuwsbrief en alle andere publicaties opvrolijken.

INHOUD

Vatsalya's Udayan School	2
Asha Deep School	4
Ashray School	6
Jeevan School	8
Individueel programma	10
Little Stars School	12
Divya Jyoti	14
Financieel overzicht 2018	15
Begroting 2019	15

Nieuw dit jaar is de rubriek 'Dit ben ik', een serie interviewtjes met leerlingen.

VATSALYA SCHOOL

- > 120 leerlingen
- > Bijdrage BSF 20% van het budget van € 40.000
- > Ondersteuning sinds 2011

Vanuit Varanasi reisden secretaris Conny en jongste bestuurslid Nienke voor een kort bezoek door naar Jaipur. Daar ondersteunt Stichting Benares Schoolfonds de Vatsalya School, gelegen op de campus Udayan in het zandige Rajasthan.

Dit waren Nienkes eerste indrukken: 'Wat stijf van de lange treinreis kom ik eind van de middag aan bij het huis van Jaimala en Hitesh Gupta, de grondleggers en leidinggevers van Vatsalya. De deur zwaait open en ik hoor een luide schaterlach; daar is Jaimala. Het huis is een afspiegeling van haar karakter: warm, gevoel voor detail, en in bepaalde zin erg on-Indiaas. De rest van de middag en avond brengen we door in de gezellige woonkamer. Ik voel me meteen thuis. Als Hitesh later aansluit wordt er zelfs een fles rode wijn opengetrokken. Conny en ik delen een groot bed, dat is pas bestuursbonding!'

Jaimala en Conny

Conny, die Jaimala al heel lang kent, kwam thuis, voor Nienke was alles nieuw. Hier volgt hun verslag: Vijf dagen hadden we om alles te zien en te horen. Dat is genoeg als het gewone dagen zijn, maar dat was niet zo. Een dag Annakoot-festival (zie hieronder), een dag *Annual Function*, en daarna natuurlijk een vrije schooldag.

Neemt niet weg dat we een goede indruk konden krijgen van school en organisatie, niet in de laatste plaats door de vele gesprekken die we tussen de bedrijven door hadden: met Jaimala en Hitesh, met hun zoon Kartikey, sinds vorig jaar manager van campus en

school, en met hun schoondochter Saloni, de onderwijzers en het kantoorpersoneel.

Udayan

Op Udayan, de campus, laat Kartikey vol trots zijn zonnepanelen zien. Dankzij zijn ingenieursopleiding draait Udayan volledig op zonne-energie. Veel grotere jongens profiteren van zijn kennis: hij geeft een technische cursus die een echt diploma oplevert. Deze cursus maakt deel uit van een programma van beroepsopleidingen waarin de kinderen, naast hun middelbare school, vaardigheden leren waarmee ze later gemakkelijker een baan vinden. Ze kunnen kiezen uit timmeren, naaien, organische landbouw, blockprinten en koken. En zonne-energie, dus. We ontkomen niet aan de indruk dat er erg weinig kinderen zijn op de Udayancampus. De capaciteit wordt bepaald niet volledig gebruikt. Er zijn maar 24 kinderen intern. Daar komen doordeweeks 16 *dayboarders* van de school bij, arme kinderen uit de omringende dorpen. Er verandert veel in India, ook de opvang van wezen - die ziet de overheid liever zo snel mogelijk geadopteerd, door Indiërs zelf. De focus van Udayan verschuift daardoor langzaam naar andere soorten van opvang. De *dayboarders* zijn een eerste begin.

De Vatsalya School

Zaterdagochtend is het enige moment waarop wij de school in werking kunnen zien. We trotseren de vrieskou ('s morgens vroeg is de temperatuur onder nul) en staan gereed als het ochtendgebed en het Indiaas volkslied uit de kinderkeeltjes over het schoolplein schallen. Het is vlak na Diwali en ook nog eens huwelijksseizoen, daarom zijn er weinig leerlingen. Voor ons wat teleurstellend, de halfvolle klasjes. Maar bij onze ronde langs de

Kartikey en Connie Rao, directeur van de Asha Deep School in Varanasi, op bezoek bij Udayan

klassen zien we dat er overal hard en gedisciplineerd gewerkt wordt. We zien de nieuwe 'prep'-klas, waar kleintjes, niveau LKG en UKG (kleuterschool), in het Engels les krijgen. Dit initiatief wordt volledig gefinancierd door een Indiër in Londen. Hij maakt voor deze kleintjes Engelstalig onderwijs mogelijk tot en met klas 12. En de hele school profiteert daar op termijn van mee.

Bijzonder om te vermelden zijn de skypelessen vanuit San Francisco. Op de digiborden van de nieuwe *smart classes* krijgen de leerlingen reken- en wiskundeles van een Amerikaanse vrijwilligster, volgens moderne onderwijstechnieken. Ook de leraren steken daar veel van op. Ook bijzonder is dat op de school drie zeer toegewijde oud-studenten als trainee lesgeven, Rohit, Sanjay en Devashish. Zij brachten hun jeugd op Udayan door.

SITA

Sita is 17 jaar, doet klas 10 via NIOS (National Institute of Open Schooling), haar laatste schoolresultaat was 69,8%. Sita woont vanaf haar vierde jaar op Udayan. Sinds kort leert ze naaien en blockprinten; ze schijnt er goed in te zijn. Nog beter is ze in karate: ze won dit jaar op nationaal niveau goud bij het kampioenschap karate-kickboxing. Trots laat ze ons de medaille zien wanneer we haar huisje op de campus bezoeken waar ze met zeven andere meisjes woont. Vatsalya's visie werkt: de unieke combinatie van regulier onderwijs en beroepsopleiding, met daarnaast grote aandacht voor sport, laat een meisje als Sita, bepaald geen ster op school, opbloeien als talentvolle blockprintster en zelfverzekerde karatekampioen.

Het onderwijzersteam

Na de lessen ontmoeten wij de vijf onderwijzers en drie trainees. Kartikey is erbij om te vertalen. Het team is nieuw en lijkt goed gemotiveerd. Vatsalya heeft de afgelopen jaren nogal wat problemen gehad met het vinden van geschikt personeel.

Het nieuwe jonge schoolhoofd Meena is nog wat schuchter, maar dat lag misschien aan onze aanwezigheid.

De Sanskrietleraar benadrukte de holistische benadering van de school: het gaat niet alleen om academische resultaten maar ook om passies, talenten en gedrag.

We spraken over absentie en wat ze eraan deden: de ouders actief benaderen. En over het grote verschil tussen het aantal jongens en meisjes (2 op 1). Wij benadrukten het belang van onderwijs voor meisjes; de docenten zijn zich daarvan goed bewust en besteden er bij de werving van nieuwe leerlingen aandacht aan.

De bibliotheek

Naast de school staat een gloednieuw gebouwtje: bibliotheek annex computerlokaal, geschonken door een plaatselijke serviceclub. Het is, net als de school zelf, vrolijk knalgeel geverfd. De bibliotheek verdient nog wel wat extra zorg. We zagen nog te weinig goede kinderboeken, zeker voor de jongste lezertjes. En een goede ordening ontbrak.

Nienke vertelde over haar bibliotheekfonds en dat de school jaarlijks spullen voor de bieb kan aanvragen; niet alleen boeken, maar alles wat bij een goede bieb hoort.

Overigens maakte Nienke in Jaipur enorme indruk toen bekend werd dat zij en haar vriend Bálint de halve wereld hadden overgefietsd om een schoolbibliotheek in Varanasi mogelijk te maken. Nogal wat jonge mensen leken jaloers dat zoiets voor een Europees meisje mogelijk is. Ondenkbaar voor Indiase meisjes.

Annakoot

Wij vierden het festival *Annakoot*, met 56 gerechten symbool voor de zeven dagen die de god Krishna bezig was de wereld te redden, waardoor hij een week lang zijn dagelijkse acht maaltijden miste. Het was een

Sweets Annakoot

Structurele ondersteuning Vatsalya School

We tonen hier de vaste bedragen. Daarnaast zijn door de jaren heen bij elk project veel extra's gegeven, zoals schoolboeken, computers, meubilair, bibliotheken en vaklokalen.

2011/12	€ 3.000
2012/13	€ 4.000
2013/14	€ 5.000
2014/15	€ 5.000
2015/16	€ 6.650
2016/17	€ 6.650
2017/18	€ 7.500
2018/19	€ 8.000

Nienke reikt awards uit.

zeer feestelijk en smakelijk gebeuren. En we aten van alle 56 gerechten!

Annual Function

De dag voor de grote *Annual Function* van de school blijkt dat Jaimala vergeten is een banner te bestellen. Met veel enthousiasme neemt ze ons aanbod aan om deze banner zelf te schilderen. De middag, de avond en de volgende ochtend brengen wij door op de grond van het terras, schilderend tot onze knieën en rug er stijf van zijn. Maar we waren trots op het resultaat. En Jaimala ook. De *Annual Function* is één geheel van creatieve en ludieke optredens en het uitreiken van *awards*; voor bijzondere schoolprestaties, maar ook voor schoonmaken en voor behulpzaam, respectvol en optimistisch gedrag. Als dat geen holistische benadering is!

De *function* heeft een spetterend einde: een karatedemonstratie. Verschillende kinderen hebben op nationaal niveau gouden medailles behaald. Indrukwekkend is het slot: er worden stapels van drie stenen tegels in brand gestoken waarna drie kinderen die met hun hand doormidden slaan. Spectaculair!

Op de dag van vertrek hebben we onze afsluitende *vergadering*. Er zijn wat ons betreft nog twee bespreekpunten:

1. Bijscholing van de leraren
2. De beroepsopleidingen

ad 1. Kartikey vertelt dat hij iedere vrijdag twintig minuten met de leraren praat. Lijkt ons aan de korte kant, meer voor de lopende zaken. Ons gaat het om kwaliteitsgroei van de leraren, systematische bijeenkomsten over onderwijsmethodes en inhoud. Jaimala vindt dat de skypelessen vanuit San Francisco als training beschouwd kunnen worden. En er schijnt een NGO te zijn die gratis training geeft. Ze beaamt dat er nog veel te winnen is.

ENKELE GEGEVENS

- De school heeft dit jaar 120 leerlingen.
- Iedere maand maakt de klasseleraar een rapportage over enkele kinderen; dat levert een kwartaalrapportage op voor ieder kind.
- De onderwijzers verdienen Rs 10000 (€133), de trainees (die lesgeven naast hun studie) Rs 5000.
- Vatsalya is bezig met de registratie van de school tot en met klas 10 (is nu 8).
- Er waren examens in klas 5 en klas 8. Van klas 5 behaalden, op een schaal van A, hoogste, tot en met E (laagste), zeven leerlingen een C, drie een B. Klas 8 had één leerling met een D, vijf met een C, vijf met een B en een met een A.
- Slechts 10-15% van de ouders komt naar de ouderavonden of is bereid zitting te nemen in het school-managementcomité.
- Sinds dit jaar betalen de ouders schoolgeld: Rs 1700 (€22,50) per jaar in de laagste klassen tot Rs 3500 (€45,50) in de hoogste. Ongeveer 50% van de ouders betaalt daadwerkelijk.
- Iedere maand wordt een educatieve trip georganiseerd.

Dat groei mogelijk is, hebben de leraren al bewezen; maar het niveau is nog te laag. Kartikey: 'Net als de rest van de staf van Vatsalya worden de leraren maandelijks beoordeeld. Hun beoordeling bepaalt de groei van hun salaris.'

ad 2. Kartikey wil niet alleen de school laten groeien, ook de beroepsopleidingen. Die zijn voor de Udayanleerlingen verplicht vanaf 14 jaar. Behalve de cursus zonne-energie levert geen van de andere trainingen een diploma op. Dat moet veranderen, wil deze unieke mogelijkheid van *vocational training* ook voor anderen, van buiten, aantrekkelijk zijn. Onder meer moeten er voldoende stageplekken komen, waarmee de leerlingen hun cursus op Udayan afronden. Dit is een punt van grote aandacht!

'We hebben een enorm fijne en leerzame tijd gehad', schreef Nienke in haar verslag. <

2

ASHA DEEP SCHOOL

- > 190 leerlingen + 33 leerlingen vervolgonderwijs
- > Bijdrage BSF 16,5% van het totaalbudget van € 58.000
- > Ondersteuning sinds 2012

Als ieder jaar is onze eerste indruk van de Asha Deep School in Varanasi een beetje gemengd: propvolle, kleine lokaaltjes, lage bankjes die er nauwelijks in kunnen. De leraar zit vaak noodgedwongen in de deuropening.

De uiterlijke schijn is niet Connie Rao's prioriteit. Maar zodra je met haar praat, ben je onder de indruk van de visie, de liefde en de ideeën die achter deze informele facade schuilgaan.

Na schooltijd hebben we een gesprek met de leraren.

Twee dingen vallen ons op: veel onderwijzers werken al jaren op Asha Deep, en hun ervaringen zijn positief en identiek. De rode lijn is de vrijheid die directeur Connie Rao en adjunct Siddharth Singh de docenten laten om op een andere manier les te geven: niet strikt volgens het boek, meer gericht op begrip en fantasie dan op feitjes. De school wordt daardoor leuker voor de leerlingen, en ze blijken uitstekend te scoren bij de overgang naar andere scholen.

De docenten benadrukken dat het bij Asha Deep gaat om het begrip van de stof. Ze vertellen trots dat kinderen vragen durven te stellen, nieuwsgierig zijn en de materie willen begrijpen. Op hun school is er aandacht voor het individu. De thuissituatie van ieder kind is bekend. De docenten geven aan dat Asha Deep meer is dan een school; de leraren compenseren het gebrek aan warmte en belangstelling van de meestal ongeletterde ouders. Connie Rao zelf is daar erg goed in: ze slaat een arm om een kind, toont belangstelling, straalt warmte uit.

We spraken Connie over haar *Cool School*, het naschoolse programma van sport, spel en levenslessen. Dat programma kwam niet goed van de grond, vooral door gebrek aan goede docenten en een coördinator. Nog maar kort geleden startte een collectief van studenten van de Benares Hindu University in Varanasi met het geven van voorlichting over zaken als seksualiteit en menstruatie. Een gelukkig toeval.

Connie heeft ze binnengehaald voor haar programma. Dat deel van de Cool School, de zogeheten levenslessen, staat nu goed op de rails.

Wij suggereerden de sport en levenslessen toe te voegen aan de wekelijkse *artslessen* op woensdagmiddag (dans, muziek, tekenen, handvaardigheid en sinds kort tabla), deel van het schoolcurriculum.

Lesgeven

Met zijn cello gaf Marien een *muziek-biologie-natuurkundeles* aan de kinderen van de hoogste klas. De groep is assertief, slim en levendig, maar als hij de leerlingen vraagt een toon die hij voorspeelt na te zingen, maken ze er niet veel van. Ook medebestuurder Karin, die foto's maakt, doet een poging - vergeefs. Niet iedereen wordt geboren met een muzikaal gehoor...

Conny gaf aan klas 7 een les over Nederland, en Nienke vertelde klas 5 over het leven in Gujarat.

Conny's klas was vol aandacht en belangstelling voor de cijfermatige vergelijking met India (grootte, bevolkingsdichtheid, gemiddelde leeftijd, gemiddelde temperaturen) en voor de waterbeheersing van Nederland.

Nienke had net, in het kader van haar master South-Asian Studies, stage gelopen in de staat Gujarat; ze deed er onderzoek naar de invloed van seizoenmigratie vanuit het platteland naar de stad op de vrouwen die achterblijven om voor de kinderen, ouderen en dieren te zorgen.

NIEUWE SPONSORS GEZOCHT

Het gaat goed met onze financiën. Wij hebben de luxe van enkele grote sponsors en een groot aantal kleinere. Van velen weten wij bij voorbaat wanneer hun steun gaat stoppen. Onze grootste sponsor stopt over twee jaar. Hij heeft ons dan tien jaar ondersteund. In die tien jaar hebben onze scholen aan kwaliteit gewonnen. Wij willen graag ook na 2020 onze scholen blijven helpen bij hun kwaliteitsgroei. Daarvoor hebben we nieuwe sponsors nodig.

De leerlingen luisterden erg aandachtig, en hoewel ze Gujarat niet op de kaart konden aanwijzen was er wel een levendig gesprek over wat mensen drijft om naar de stad te trekken, en hoe dit feminisering van de landbouw tot gevolg heeft.

Asha Deeps financiën komen langzamerhand op orde. 'So far, we are on much better financial ground this year.', schrijft Connie Rao.

De situatie lijkt stabiel.

Voor het vervolgonderwijs na klas 8 kan Connie tot nu toe altijd weer individuele sponsors vinden. Deze grote kostenpost drukt dus niet op het reguliere budget. Om deze hoge kosten te drukken, heeft Connie dit jaar besloten de leerlingen van klas 9 en 10 via het NIOS (Open School) te laten studeren, en ze daarna voor klas 11 en 12 naar een gewone school te sturen. Studeren via het NIOS houdt voor deze oud-studenten in: per dag drie uur les op een *coaching center*, twee uur

aanvullende lessen op Asha Deep en twee uur zelfstudie.

Enkele keren per jaar stuurt Connie een uitgebreide nieuwsbrief. Ze besteedt daarin niet alleen aandacht aan alle leuke gebeurtenissen, maar ook aan de plotselinge ziekte van een kind of een zorgelijke gezinssituatie door overlijden van de vader of ernstige ziekte van de moeder. Ze spreekt er met warmte en medeleven over en is oprecht bezorgd.

Asha Deep biedt de kansarme kinderen van de wijk Nagwa een beschermde omgeving en Connie Rao is voldoende geworteld in de Indiase samenleving om aan te voelen welke educatie voor haar scholieren effectief is.

Adjunct Siddharth Singh legt uit dat feiten en kennis tegenwoordig overal beschikbaar zijn op internet. Kinderen moeten leren hoe ze zich deze kennis eigen maken. 'At Asha Deep, school is about learning how to learn.' <

DIT BEN IK

Shiv Kumar

14 jaar, Asha Deep School, klas 8

Shiv woont met zijn vader, moeder en vier broers in een sloppenwijk vlak bij Ravidas Park. Hij is de een na jongste. Het gezin huurt een tweekamerwoning boven de stinkende Assi, het open riool van de wijk Nagwa. Ze hebben geen toilet, geen elektriciteit en geen stromend water. Shivs vader roeit toeristen over de Ganges.

Wat vind je leuk aan jouw school en waar ben je goed in?

Dat Connie ma'am een school heeft voor de armste kinderen. En ik ben goed in natuurkunde en Engels. Ik wil goed Engels leren omdat mijn vader ons altijd heeft verteld dat het handig is, en heel belangrijk. Ik wil een software-engineer worden.

Wie is je beste vriend en wat zou hij over jou zeggen als hij jou zou beschrijven?

Ik heb twee goede vrienden: Vinay en Arjun. We zijn al vrienden sinds onze kleutertijd. Ze zullen zeggen dat ik hun beste vriend ben en dat we samen veel lol hebben.

Als je een dier zou kunnen zijn, welk dier zou je willen zijn en waarom?

Ik zou een hond willen zijn, zodat ik ons huis kan bewaken.

Wat vind je echt stom en wat is je grootste droom?

Ik vind het heel erg dat de gemeente de dingen niet goed voor elkaar heeft, zoals het land- en waterbeheer. En er ligt te veel rotzooi op straat waar je ziek van kunt worden. Ik heb met vrienden wel eens rommel opgeruimd en toen werden we weggestuurd. Het is mijn droom om onze wijk beter te maken. Er is nu geen goede watervoorziening en er zijn geen badkamers of toiletten in de huizen.

Heb je een hobby? Wat doe je als je niet op school bent?

Ik speel cricket. Op zondagochtend spelen we met vrienden een match op een veld van de universiteit. Ik kijk ook naar cricket op tv bij een vriend thuis, wij hebben zelf geen tv. En ik moet helpen in huis: de kamer schoonmaken en mijn kleren zelf wassen en die van mijn kleine broertje.

ENKELE HOOGTEPUNTEN

- De jaarlijkse spectaculaire show op Assi Ghat, Asha Deeps versie van de *annual function*, helaas altijd als wij er niet zijn.
- Het gezamenlijke verjaardagsfeest voor alle leerlingen in december (velen weten hun geboortedatum niet), met een groot vuur, zang en dans, en een stuk taart voor iedereen.
- In november eindelijk het zo lang gewenste schoolreisje. Met twee bussen bezochten 140 leerlingen en 13 leraren een organische boerderij buiten de stad. Ze lunchten er, leerden over oogst, irrigatie, biogas en wormcultuur (*worm cultivation for better soil*), en bezochten tot slot het melkbedrijf met meer dan 100 koeien en kalveren.
- De afronding van de digitale database. Connie: 'Asha Deep has finally gone digital!' Nu weten we dat de school precies 95 jongens en 95 meisjes heeft en dat de *attendance* 80% is.

Structurele ondersteuning Asha Deep School

2012/13	€ 3.000
2013/14	€ 4.750
2014/15	€ 8.860*
2015/16	€ 9.515
2016/17	€ 10.520
2017/18	€ 11.585
2018/19	€ 9.610

* In schooljaar 2014/15 start vijfjarige steun door een groep Nederlandse vrouwen in Singapore

DIT BEN IK

Khushi Kumari

10 jaar

Ashray School, klas 5

Khushi woont met haar vader, moeder en twee jongere broertjes vlak bij de school.

We spreken haar in het park tegenover de Ashray School, op zaterdagochtend, de sportdag van de school. Het is een vrolijk meisje.

Wat vind je leuk aan jouw school en waar ben je goed in?

Ik vind het leuk dat ik kan leren, ik studeer graag. En mijn favoriete vak is Hindi. Ik kan goed dansen en toneelspelen.

Wie is je beste vriendin en wat zou ze over je zeggen als ze jou zou beschrijven?

Tisa, we zitten in dezelfde klas.

Ze zou zeggen dat we altijd samen zijn en dat we veel lol samen hebben.

Als je een dier zou kunnen zijn, welk dier zou je willen zijn en waarom?

Ik zou een pauw willen zijn, omdat ze zo mooi dansen in de regen.

Wat vind je echt stom en wat is je grootste droom?

Ik ben niet graag alleen en mijn droom is om lerares Hindi te worden.

Heb je een hobby? Wat doe je als je niet op school bent?

Kletsen of verstoppertje spelen met mijn vriendinnen, tv kijken en mijn mama helpen met poetsen en wassen.

foto: Khushi (r) met haar vriendin Tisa

ASHRAY SCHOOL

- > 95 leerlingen
- > Bijdrage BSF 39,2% van het budget van €19.100
- > Ondersteuning sinds 2006

Rakesh Saraogi, bestuurder van de NGO Ashray en manager van de school, en voorzitter Amod Prakash ontvingen ons hartelijk. Zo'n gesprek is een uitwisseling van beleefdheden, en het duurt even voor je terzake kunt komen.

Maar toen kregen we toch veel te horen.

- Iedere zaterdag leidt lerares Sadhana een *teachers training*.
- Iedere maandag is er *volwassenonderwijs*.

Daar kwamen zomaar twee dingen binnenwaaien die al jaren op ons verlanglijstje staan!

Voor al het volwassenonderwijs vinden we geweldig: tien vrouwen, moeders van leerlingen, die leren lezen en schrijven, en trots zijn dat ze binnenkort hun kinderen kunnen helpen met huiswerk.

Sadhana met de laaggeletterde moeders

De gloednieuwe dependance is dit jaar volledig in gebruik genomen. De ambtenaren die de vergunning moesten geven waren onder de indruk, volgens Rakesh. Het enige punt van kritiek was het meubilair; Rakesh heeft uitgelegd dat nu het geld op was, maar dat volgend jaar nieuwe tafels en stoelen worden aangeschaft.

Rakesh Saraogi is optimistisch over het werven van leerlingen in de omgeving van de nieuwe school, maar dat moet nog blijken, volgend jaar, in echte aanmeldingen.

De kleuterklassen, met in totaal 45 leerlingen, zijn in het oude gebouw gebleven, de klassen 1 tot en met 6 (50 leerlingen) zitten in de nieuwbouw. Een schoolbus rijdt 's ochtends in twee ritten van Nagwa naar de nieuwe school, eerst de oudere kinderen, dan de

jongere. 's Middags is de volgorde andersom. Op deze manier hebben de hogere klassen anderhalf uur langer school.

Plannen

Ashray heeft twee ambitieuze plannen:

1. De school groeit door tot en met klas 12, met alle bijbehorende vergunningen.
2. Op een natuurlijke manier stapt de school over op *English Medium* onderwijs.

Dit jaar, het eerste jaar, beginnen de peuters en de kleuters daarmee, volgend jaar komt daar klas 1 bij, en vervolgens de klassen 2 tot en met 12. Zo zal de school over dertien jaar volledig Engelstalig onderwijs verzorgen.

De hoop is dat de huidige leraren in de loop van de jaren hun Engels zo bijspijkeren dat ze uiteindelijk in die taal les kunnen geven. Bij het aanstellingsbeleid in de toekomst is beheersing van het Engels een eerste vereiste.

Bij het uitdelen van de laatste rapporten heeft Rakesh Saraogi gesprekken gevoerd met alle ouders, om beter te weten wat de achtergrond van ieder kind is. Het gaf hem een goed inzicht in de problemen van ieder gezin. Naar aanleiding van deze gesprekken heeft hij de onderwijzeressen opgedragen gerichte aandacht aan ieder kind persoonlijk te geven.

Teachers training

Op zaterdag maken wij de wekelijkse *teachers training* mee, die gegeven wordt door Sadhana, oud-onderwijzeres van de school.

Heel bijzonder om te zien hoe Sadhana zich ontwikkeld heeft. In de ochtend werkt ze op een andere school, waar ze veel nieuwe ideeën opdoet. 's Middags draagt ze op Ashray de eindverantwoordelijkheid voor de middagklassen en de *coaching*. Ze is actief en communicatief, en lijkt tien jaar jonger, terwijl ze trots de foto van haar vierjarige kleinzoon laat zien.

De inhoud van haar training is basaal, met tips (in het Engels) als: *be on time, write clearly, be properly seated* (voor de onderwijzeressen) en realiseer je dat je een voorbeeldrol hebt voor de kinderen. Kritisch maar met humor kijkt Sadhana de lerares aan die een kwartier te laat was, en de groep begint te lachen. Vervolgens legt ze uit met wat voor onderwijs-methodes de kleinste kinderen gestimuleerd kunnen worden, en de stof beter zullen begrijpen. Als in een les de nadruk op het ABC ligt, geeft Sadhana alternatieve ideeën voor het aloude stampen en nadreunen: waarom er geen spelletje van maken, of met tekeningen en creativiteit de letters oefenen? Ze benadrukt dat de leraressen speels moeten denken, binnen de leefwereld van de kinderen. De discussie over kennis of begrip in het onderwijs wordt hier niet gevoerd, maar er gebeurt tenminste wat. We zijn tevreden dat iets waar BSF al jarenlang om vraagt, nu op zo'n simpele manier gerealiseerd wordt.

Nienkes bibliotheekfonds

Van het geld dat Nienke en haar vriend Bálint twee jaar geleden bij elkaar fietsten voor een bibliotheek op Ashray is nog een aardig bedrag over. Dat willen ze ter beschikking stellen van al onze scholen. Die mogen jaarlijks een aanvraag indienen voor boeken en andere relevante materialen. Nienke vroeg alle scholen enkele leraren te sturen voor een *meeting* over haar plannen.

Nienke:
'Op de bibliotheekmeeting ontmoeten acht leraressen van de vier scholen elkaar en

praten over hun bibliotheekonderwijs. Deze ontmoeting is bedoeld om elkaars bibliotheek te leren kennen en ervaringen uit te wisselen. Ik had me goed voorbereid en was best zenuwachtig of het wel zou lopen. Gelukkig waren alle docenten enthousiast en assertief. De meeting vond plaats in de bibliotheek van Asha Deep, een goede gelegenheid voor de leraressen van de andere scholen om die van binnen te zien.

Het was duidelijk dat alle leraressen trots waren op hun eigen bibliotheek en er veel over te vertellen hadden, en het was erg lastig voor ze om over verbeterpunten en moeilijkheden te praten. Ik benadrukte dat er zonder verbeterpunten ook geen bibliotheekfonds nodig zou zijn, dat het dus belangrijk is zelf kritisch te kunnen zijn.' Nienke wil zo'n *meeting* graag ieder jaar houden om op deze manier echt bibliotheek-onderwijs te realiseren.

Op de laatste dag van ons verblijf zien we de nieuwe Ashray-branch in vol bedrijf, en krijgen opnieuw een zeer goede indruk. Rakesh

spant zich in om Nienke te overtuigen van zijn mooie plannen met de bibliotheek - deze gewiekste zakenman weet precies wie hij te vriend moet houden. In ons afsluitende gesprek zet Conny een aantal puntjes op de i en legt ze uit dat onze stichting in het algemeen terughoudend moet zijn in de toezeggingen. Toch vertellen we ook hoe positief we zijn over de ontwikkelingen rond Ashray. We sluiten af met wederzijdse uitingen van respect en goede wil. <

ONDERWIJZERES SEEMA

Hoe is het begonnen, je werk hier?

Ik studeerde af in 2008, Engelse taal en letterkunde. Toen Father (Father Francis, Frans Baartmans, de grond-legger van Ashray) mij aanraadde te gaan lesgeven, had ik er eerst niet veel zin in. Maar toen kwam er in 2010 een vacature op de Ashray school en ik werd aangenomen. Ik houd van de school omdat het Father's school is, ik wil zijn werk voortzetten. Ik geef alle vakken, maar meestal Engels. Toen ik jong was wilde ik een zakenvrouw worden, omdat je dan veel geld verdient, en ik wilde mijn familie ondersteunen en uit de armoede halen.

Wat is het moeilijkste aan lesgeven?

Het kost een hoop energie. En je moet permanent leren, iedere dag, om de kinderen goed te instrueren. Ik vind rekenen geven moeilijk, omdat ik er zelf niet goed in ben. Een ander probleem is dat je met lesgeven je familie financieel niet kunt onderhouden.

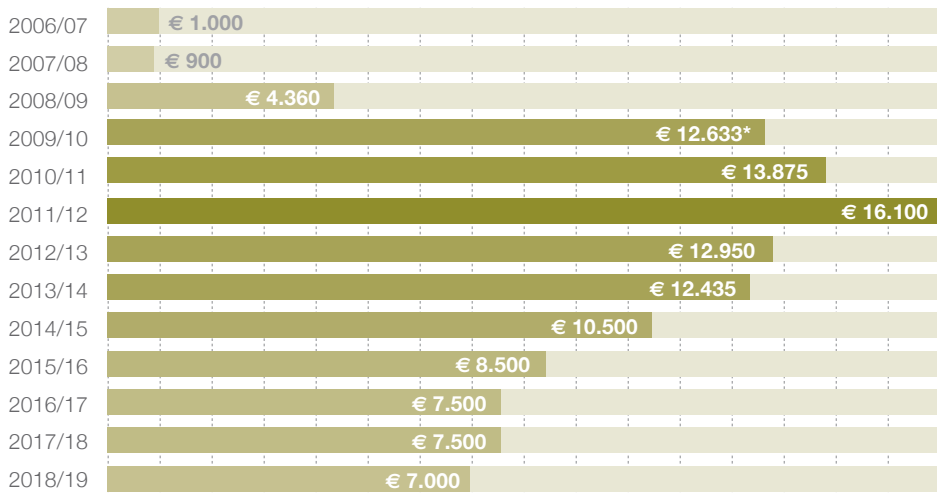
Wat wil je nog verbeteren?

Ik wil mijn BEd halen (Bachelor of Education), om meer onderwijsmethodes te leren. Daardoor gaan kinderen beter leren en kan ik meer variëren in mijn instructie. Met een BEd kan ik ook een hoger salaris krijgen en mijn familie helpen.

Wat is je motivatie om dit werk te doen?

Wat mij motiveert is dat ik altijd leer in dit vak. Ik vind het leuk om naar andere scholen te gaan en bijscholing te krijgen, leren over onderwijs en hoe je dat doet. Ik leer ook veel van de kinderen. Zij leren me altijd te lachen, in iedere situatie. Als ik verdrietig ben aan het begin van de les, maken zij mij blij. Hun opmerkingen, hun manier van denken maken mij gelukkig. De vragen die ze stellen dagen me uit. Als klein meisje ging ik naar een Hindi-medium school. Er zaten 186 meisjes in mijn klas. Mijn onderwijzer stimuleerde mij nooit, moedigde mij nooit aan en gaf nooit advies. Dat wil ik niet met mijn leerlingen. Ik focus op al mijn studenten, op hun individuele mogelijkheden en behoeftes.

Structurele ondersteuning Ashray School

* In schooljaar 2009/10 start steun nieuwe sponsor voor vijf jaar

JEEVAN SCHOOL

- > 150 leerlingen
- > Bijdrage BSF 25,5% van het budget van € 37.500
- > Ondersteuning sinds 2008

De belangrijkste ontwikkeling bij Jeevan is een financiële. De school en het hostel krijgen steun van een Oostenrijks-Indiaas bedrijf.

Dat bedrijf gaat 35.000 euro per jaar doneren, en is a *global professional services provider offering research, analytics and data management services*. Duidelijk, voor wie het jargon kent.

Voor ons is belangrijk dat deze firma valt onder de nieuwe 2%-regeling: Indiase bedrijven die meer dan een half miljoen euro winst per jaar maken, moeten daarvan 2% aan *charity* besteden. BSF is daardoor plotseling niet meer de belangrijkste sponsor van Jeevan.

Marien in gesprek met een leerling

Dat is gunstig voor Jeevan, maar ook voor BSF: onze grootste sponsor stopt over twee jaar; wij kunnen met een gerust hart geleidelijk aan onze steun aan Jeevan minderen.

De leraren van Jeevan krijgen een redelijk salaris, gemiddeld Rs 10.000 per maand (€125). Bij goede prestaties en voldoende budget volgt er een jaarlijkse verhoging van 5%.

We maakten de jaarlijkse *math market* mee. Bij goed bevoorrade winkeltjes doen de kinderen inkopen met speelgoedgeld, een fantasievolle manier om rekenen te oefenen.

Dan beheert de bank tijdens de 'math market'

Concert

Marien gaf met Jess en Dan (de oprichters van Jeevan en, net als Marien, professionele musici) een kort concert op de speelplaats. Marien: 'Op Jeevan, waar de dingen altijd volmaakt geregeld zijn, repeteren we voor ons

Leraar Bhola achter de cello: nu en als kleine jongen in 1996

LEREER BHOLA

In 1996 gaven Conny en Marien drie maanden les op de Deva Public School, de school waarmee ons werk als stichting begon. Bhola zat toen in klas 3 en was een van Conny's leerlingen. Een goede, herinnert ze zich. Nu is Bhola al weer jaren zelf leraar, op Jeevan.

concertje. In de tuin is een 200% Indiaas podium in zuurstokkleurtjes opgesteld, prachtige discolampen knipperen aan en uit. So far, so good. De geluidsinstallatie levert keiharde, pompende bassen, de speakers, door een van de leerlingen zelf gemaakt, zijn voor verbetering vatbaar. Door de versterking klinkt de cello alsof ik mijn strijdstok met beton heb geharst. Wij besluiten de klank 'crunchy' te noemen, en repeteren verder. Bij het invallen van de duisternis blijken de discolampjes ongeveer alles te beschijnen, behalve het podium. In allerijl wordt een verblindend ledlampplateautje hoog aan een paal gehangen, gelukkig in bijpassende disco-kleuren. Het concert, een geïmproviseerde chaos, is geweldig leuk, de kinderen dansen en zingen mee. Feest!

Les

Marien gaf ook hier, net als op Asha Deep School, zijn *muziek-biologie-natuurkundeles* aan de kinderen van de hoogste klas, met Dan als vertaler. Voor herhaling vatbaar: door zelf les te geven op een school krijg je een directe indruk van het niveau van de leerlingen, hun persoonlijkheden en hun beheersing van het Engels.

De indruk die hij van de Jeevanleerlingen krijgt is heel wat zwakker dan van de klas van Asha Deep. De verschillen onderling zijn enorm: twee jongens zijn levendig en doen goed mee, maar enkele meisjes reageren totaal niet. Marien vermoedt dat ze vrijwel geen woord Engels begrijpen, maar als Dan hun in het Hindi vraagt om enkele geluiden in de natuur te noemen, komt er nog steeds niets. Een wat teleurstellend resultaat, zeker op deze school waar beheersing van het Engels en begrip van de stof hoog in het vaandel staan.

Het verschil tussen Jeevan en alle andere scholen uit zich in de manier waarop de leerlingen met bezoekers in de klas omgaan.

Structurele ondersteuning Jeevan School

2008/09	€ 1.500
2009/10	€ 3.000
2010/11	€ 6.800*
2011/12	€ 11.400**
2012/13	€ 10.050
2013/14	€ 10.050
2014/15	€ 10.050
2015/16	€ 9.050
2016/17	€ 9.050
2017/18	€ 9.550
2018/19	€ 9.550

* Schooljaar 2010/11 extra steun voor huur klaslokalen, ** schooljaar 2011/12 start tienjarige steun grote sponsor

Overall springen de kinderen enthousiast in de houding zodra ze maar een glimp van een buitenlandse gast ontwaren. Niet op Jeevan. De leerlingen keuren ons geen blik waardig en gaan rustig en geconcentreerd door met hun werk. Wat een discipline! Prachtig, al doet het wat onnatuurlijk aan bij deze van huis uit vrijgevochten kinderen.

Jeevan biedt fantastisch onderwijs dat, wat inhoud en methodiek betreft, sterk afwijkt van het Indiase systeem. Dat vraagt veel discipline, bij leraren en leerlingen, die niet altijd even zachtzinnig door schoolhoofd Kati wordt afgedwongen. Dat doet niets af aan onze immense bewondering voor haar werklust, haar inzet en haar betrokkenheid.

Kati Richter is een echte duizendpoot: ze is hoofd van de Jeevan School, ze studeert psychologie in

Duitsland en ze vertaalde onlangs een Engels kinderboek over seksueel ongewenst gedrag in het Hindi.

Binnenkort zet Kati een onderzoek op over *Inductive Thinking Training*: is het mogelijk de intelligentie van een kind te vergroten door het te trainen zijn denkvaardigheden te ontwikkelen?

En ze voedt haar zoon Johann op in twee werelden, het Schwarzwald en Jeevan. <

DIWALI LICHTJESFEEST

Op de avond van Diwali pikte een grote boot met de kids van **Jeevan** ons op bij de nieuwe steiger op Assi Ghat. De tocht op de Ganges voerde langs het lint van ghats, deze avond één grote vuurwerkzee, en was een heerlijke manier om Kati, net terug uit Duitsland, en Jess, dezelfde dag pas gearriveerd uit Canada, weer te zien. We genieten van sandwiches en cola. In Nederland maken we ons druk om de hardheid van het oudejaarsgeknal. Kom eens luisteren in India Duizend bommen en granaten!

Bharat Kumar

13 jaar, Jeevan School, klas 6

Bharat woont al negen jaar in het Jeevanhostel en deelt een kamer met acht jongens. Zijn familie woont in de nabijgelegen sloppenwijk. Jeevan neemt kinderen uit die wijk op die thuis verwaarloosd worden en zonder een plek in het hostel hun school niet zouden afmaken.

Wat vind je bijzonder aan jouw school en waar ben je goed in?

Dat ik in de pauze buiten kan spelen met mijn vrienden, we hebben een grote speelplaats. Ik ben goed in Engels, ik vind het ook makkelijk.

Wie is je beste vriend en wat zou hij over jou zeggen als hij jou zou beschrijven?

Sameer is mijn beste vriend, hij zal zeggen dat ik met iedereen vecht. We spelen veel en vechten ook veel samen, maar als vrienden, voor de lol.

Als je een dier zou kunnen zijn, welk dier zou je willen zijn en waarom?

Een adelaar, want dan zou ik kunnen vliegen, hoog in de hemel. Vanaf daarboven zou ik alles op de grond goed kunnen zien. En dan zou ik naar beneden duiken en iets vangen, een vriendje of een konijn.

Wat vind je echt stom en wat is je grootste droom?

Ik vind het naar als mensen vloeken. Ooit zal ik piloot worden.

Heb je een hobby? Wat doe je als je niet op school bent?

In mijn vrije tijd slaap ik graag, en ik voetbal en hockey met mijn vrienden. We moeten ook helpen in het hostel: de badkamer schoonmaken, je eigen kleren wassen en helpen in de keuken. Iedereen heeft taken.

INDIVIDUEEL PROGRAMMA

- > 26 leerlingen
- > Bijdrage BSF 100% van het budget van € 9.075
- > Sinds de start van de stichting in 2003

Dit programma loopt af; we gaan meer kinderen individueel laten sponsoren op onze eigen scholen. De groep wordt daardoor steeds kleiner, 26 leerlingen zijn het dit jaar, volgend jaar zijn het er nog maar 19. Maar dat is ook de bedoeling.

Altijd weer zijn we vergeten welke straat we moeten inslaan naar Manish Bhatia's huis. Dan bellen we hem en even later beklimmen we de trap naar het grote dakterras van zijn huis. En daar zit dan jaar in jaar uit een groep leerlingen en ouders op ons te wachten. Heel vertrouwd.

Jammer is het wel, dat over enkele jaren een eind komt aan onze samenwerking met Surendra en Manish. Het contact met beide heren is altijd warm en goed geweest.

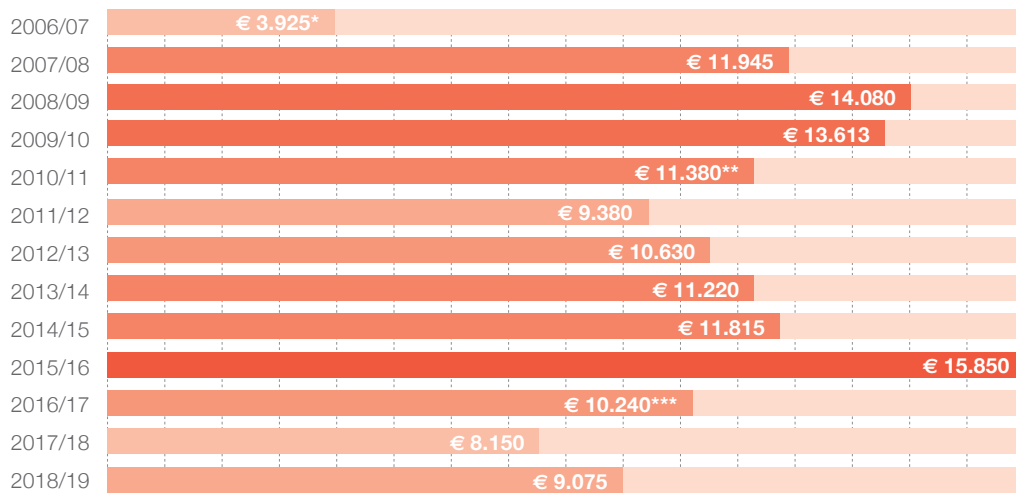
Ze hebben hart voor de zaak en we kunnen ze volledig vertrouwen. Hun gezinnen kennen we, we komen er ieder jaar eten; we nemen cadeautjes voor hen mee en zij, op hun beurt, geven ons iets mee bij het afscheid.

Jarenlang nam Conny de financiën met Surendra door; als bestuurslid Theo er was, nam hij de bonnetjes voor zijn rekening.

Nu was Nienke er, die graag alles wilde leren en

Structurele ondersteuning Individueel Programma

BSF betaalt de volledige kosten van dit programma, *deel van het jaar, **minus voedselsteun, ***stop nieuwe leerlingen

leren kennen. Zij nam onder het toeziend oog van Conny haar taak heel serieus.

We bezochten samen met Surendra en Manish twee van de scholen van deze groep leerlingen: *Gopi Radha School* en *Malviya School*. Onze eigen leerlingen leidden ons rond.

Voorals Gopi Radha sprak ons zeer aan: een mooi gebouw rond een binnenplaats (geen prulletje te bekennen, smetteloos schoon), potten met planten bij de entree, een aardig hoofd van de school, leuke, zo te horen goed opgeleide onderwijzers. Veel vrouwen, ook het hoofd. De school is in de bovenbouw een meisjesschool. Wel volle klassen! Soms tot 90 leerlingen. Maar nergens verliepen de lessen chaotisch, integendeel, het was opvallend rustig en er werd hard en geconcentreerd gewerkt.

De bijeenkomst op Manish' dakterras wordt druk bezocht, als ieder jaar. Karin maakt van alle leerlingen een foto voor hun sponsors in Nederland, zie hiernaast.

De leerlingen doen het goed, de meeste zitten in de hogere klassen, zijn bijna klaar. We vroegen naar hun toekomstplannen, maar die liggen bepaald nog niet vast. Voor alle zekerheid maar 'gewoon' BCom (*Bachelor of Commerce*) en dan komt alles wel goed, lijkt het. Drie jongens worden momenteel opgeleid tot elektriciën, dat is heel wat concreter. Het zijn stuk voor stuk zelfbewuste jonge mensen geworden. Dat is wat onderwijs doet. Deze kinderen redden het wel! <

Nienke zette 'fotograaf' Karin op de foto.

Manorma Verma

17 jaar, Individueel programma
Gopi Radha School, klas 11

Omdat haar moeder een baan heeft als huishoudster en haar vader is overleden, woont Manorma bij haar tante, samen met haar jongere zusje. Ook haar oudere zus is overleden.

Wat vind je leuk aan jouw school en waar ben je goed in?
De docenten zijn heel goed, ze stimuleren en helpen de leerlingen. Ik ben goed in Hindi en geschiedenis.

Wie is je beste vriendin en wat zou ze over je zeggen als ze jou zou beschrijven?
Mijn beste vriendin is Shikha en ik denk dat ze zal zeggen dat we hele goede vrienden zijn en dat ik haar troost als ze soms verdrietig is.

Als je een dier zou kunnen zijn, welk dier zou je willen zijn en waarom?
Een koe. Ze zijn vredelievend, ze vragen niets, eten alleen gras en ze geven melk aan het gezin dat daarvan afhankelijk is.

Wat vind je echt stom en wat is je grootste droom?
Ik vind het heel naar als iemand agressief is. En mijn grootste droom is om een baan te vinden als sociaal werker en dat ik dan een onafhankelijke vrouw kan worden en dat ik dan kan zorgen voor mijn moeder. Dan kan zij stoppen met haar zware baan.

Heb je een hobby? Wat doe je als je niet op school bent?
Op mijn vorige school, de Asha Deep School, werden veel creatieve vakken gegeven. Dat vond ik leuk, ik houd van 'arts'. En in mijn vrije tijd help ik in het huishouden. Ik doe ook dingen voor mensen in de buurt: een oude vrouw help ik met water halen bij de pomp, of ik wandel met een blinde buurman ergens naartoe.

foto: Manorma (r) in haar klas

CHHATH PUJA

Naast het Annakoot- en Diwalifestival maakten we tijdens ons bezoek dit jaar ook Chhath Puja mee.

Tijdens dit festival eert men de zon. Het feest begint bij zonsondergang en bereikt zijn hoogtepunt de volgende ochtend, bij zonsopgang. Vrouwen in prachtig gekleurde sari's wachten tot aan hun middel in het heilige water van 'moeder Ganga' tot de zon opkomt, en begroeten die dan met luid gejuich en een dip in het water.

Karin maakte foto's van deze puja.

6

LITTLE STARS SCHOOL

- > 900 leerlingen
- > Bijdrage BSF 44,8% van het budget van € 58.000
- > Ondersteuning sinds 2005

Directeur Asha Pandey is trots op de examenresultaten van haar leerlingen: van klas 10 haalden alle 38 studenten hun examen met een score tussen 60% en 84%. En alle 28 leerlingen van klas 12 slaagden voor hun eindexamen en scoorden tussen 56% en 76,81%. 22 van hen studeren nu aan een universiteit of hogeschool.

Globewise en Princeton

Belangrijk nieuws is dat de salarissen dit jaar eindelijk konden worden verhoogd, met gemiddeld 15% - dankzij Stichting Globewise. Minder goed nieuws is dat het *vrijwilligers-programma van Princeton University* vanwege de ernstige luchtvervuiling niet wordt voortgezet, in de stad is de Air Pollution Index (API) 400 op een schaal van 500; bij goede luchtkwaliteit is de index 50 of minder. Dit programma stuurde jarenlang jonge, briljante aankomende studenten naar Varanasi om op diverse plekken vrijwilligerswerk te doen.

Drie van onze scholen profiteerden daarvan, waaronder LSS. Het vertrek kwam hard aan, vooral op LSS. Ieder jaar opnieuw, en dat voor negen maanden, waren deze studenten Asha tot steun. Ze zorgden voor correcte lijsten met

leerlingengegevens, ze verzorgden het contact met sponsors, hielpen met het jaarverslag en tussentijdse nieuwsbrieven, zochten op internet naar nieuwe sponsors en nog veel meer. Ze worden door Asha node gemist.

Maar ook wij als sponsor missen hen. Het is overduidelijk dat LSS, een grote school, kantoorondersteuning nodig heeft. Zo iemand is moeilijk te vinden volgens Asha, en als het al lukt vraagt die een hoog salaris. We hebben

GLOBEWISE
DUTCH NGO FOR GLOBAL EDUCATION

sterk aangedrongen op versterking van het kantoor.

Sfeer

We worden altijd blij als we Asha terugzien. Ondanks haar drukke werk en de zorgen om de hostelmeisjes loopt ze kalm rond, met een vanzelfsprekend gezag. De sfeer op LSS is ernaar: rustig, ongedwongen, maar gedisciplineerd. Leraren en leerlingen hebben het er duidelijk naar hun zin.

Diwali

Ons Diwalifeest is heel bijzonder: eerst een indrukwekkende puja op Little Stars School, daarna met Asha, Pierre en de hostelmeisjes naar de Baba Kinaram-ashram, een oase van stilte en vrede midden in de krankzinnige drukte van de stad. De as van Asha's vader ligt daar. Diwali is het feest van de lichtjes: duizenden olielampjes liggen in prachtige patronen op de grond, de kinderen maken er een sport van er zo veel mogelijk aan te steken.

Rangoli-wedstrijd

Conny en Nienke zijn juryleden van de jaarlijkse rangoli-wedstrijd. Rangoli's zijn met kleurpoeder op de grond gemaakte versieringen, mandala's, die bij Diwali in elk huishouden en ook in de scholen worden gemaakt. In LSS heeft elke klas er een gemaakt, en aan Conny, Nienke en de andere juryleden de onmogelijke taak om de mooiste aan te wijzen. De kinderen zijn enorm opgewonden en kijken toe hoe wij aandachtig langs alle kunstwerken lopen. Er is nauwelijks overleg met de andere juryleden en het is ons onduidelijk hoe uiteindelijk de volgorde is bepaald, maar de kinderen zijn al in hun nopjes dat er zoveel aandacht aan hun werk wordt besteed. <

PANDEY SIR

Asha's steun en toeverlaat: Pandey sir, zoals iedereen hem noemt, is een stille en bescheiden man. Overal duikt hij geruisloos op en is even later weer verdwenen. Dat heeft alles met zijn takenpakket te maken: van Asha's kantoorassistent tot manusje van alles. En dat al elf jaar lang.

Hij werkt leerlingelijsten bij, verzamelt resultaten, checkt, gaat naar de bank, koopt eten voor het hostel, gaat met hostelkinderen naar het ziekenhuis als dat nodig is, en nog veel meer.

Hij maakt lange dagen, van 's morgens acht tot 's avonds zeven uur. Doordeweeks woont Pandey sir op een huurkamer; in het weekend gaat hij naar zijn gezin. Zijn vrouw en drie kinderen wonen een flink eind buiten Varanasi, in de buurt van het vliegveld. Te ver voor Pandey sir om dagelijks te fietsen. Want de fiets is zijn enige vervoermiddel. Pandey sir heeft het naar zijn zin op Little Stars School. Hij kan het goed met Asha vinden. En Asha kan altijd op hem rekenen. Ze zou niet zonder hem kunnen.

HET HOSTEL VOOR MEISJES

Sinds de Indiase overheid de regels rond kinderopvang heeft aangescherpt, is het hostel op Little Stars School veranderd: het is formeel een *shelter home* geworden, een plaats waar kinderen in moeilijkheden een tijdelijke plek kunnen vinden waar ze veilig zijn. Die kinderen zoekt directeur Asha niet zelf uit, ze worden aangedragen door de politie of organisaties als CWC, het child welfare committee. Meer nog dan vroeger is het hostel een plaats geworden waar de rauwheid van het Indiase leven onbarmhartig aan het licht komt.

Eind oktober brengt de politie een hoogzwanger meisje van een jaar of zeventien binnen. Haar familie heeft haar verstoten, omdat ze een *love relation* met een jongen is aangegaan; haar schoonfamilie wil haar evenmin.

Een week later komt een kerngezonde, voldragen baby ter wereld: een meisje. De jonge moeder is in shock. Ze loopt met het kind rond zonder een spoor van emotie, het is alsof het feit dat het een meisje is, alle natuurlijke moederliefde in haar heeft gedooft. Ook de borstvoeding lukt niet, de baby wordt bijgevoed. In het beeld van een jong meisje dat, zonder thuis, emotioneel met haar pasgeboren kind rondloopt zit alle

krankzinnige wreedheid van de Indiase maatschappij opgesloten. In het hostel staan gelukkig zo'n twintig hulpmoeders klaar die niets liever willen dan met de baby aantutten, en die enorm lief zijn voor de moeder. Die ontdooit iets als het jongste hostelmeisje, Nidi, een schatje van een jaar of vier, haar zachtjes over het haar strijkt. 's Avonds vertelt Asha dat de borstvoeding op gang is gekomen.

Het hostel bezorgt Asha veel werk en is een grote zorg. De komst van nieuwe meisjes, vaak tijdelijk en met alle mogelijke problemen, verstoort het harmonieuze samenleven van de 25 vaste meisjes.

DIT BEN IK

Roli Gupta

12 jaar, Little Stars School, klas 5

Roli woont sinds zes jaar in het hostel van Little Star School met dertig andere meisjes. Ze is geen wees of halfwees zoals de anderen. Haar moeder is inwonend huishoudster, haar vader is alcoholicus. Roli heeft zolang ze op school zit een thuis nodig en dat heeft ze gevonden bij Asha. Het is een slim meisje.

Wat vind je bijzonder aan jouw school en waar ben je goed in?

We hebben leuke docenten en Manisha is de liefste. Wiskunde is belangrijk, maar ik vind het niet echt leuk. Hindi vind ik veel leuker, omdat ik dan Hindiboeken kan lezen. Ik lees graag, vooral grappige verhalen.

Wie is je beste vriend en wat zou hij over jou zeggen als hij jou zou beschrijven?

Ik heb twee goede vriendinnen: in het hostel Chandni en op school Madhu. En ik denk dat ze zullen zeggen dat ik goed kan zingen en grappig ben.

Als je een dier zou kunnen zijn, welk dier zou je willen zijn en waarom?

Een aap, want die zijn niet bang en ze zijn ook grappig. En ze klimmen in bomen om bananen te pakken en ik ben dol op bananen dus als ik een aap zou zijn kan ik er zo veel eten als ik zou willen.

Wat vind je echt stom en wat is je grootste droom?

De moessontijd vind ik heel vervelend, als het hele dagen regent. En ik droom ervan om in Mumbai te wonen en een actrice te worden. Mijn grote voorbeeld is stand-upcomedian Kapil Sharma.

Heb je een hobby? Wat doe je als je niet op school bent?

Ik kan goed hardlopen. In mijn vrije tijd lees ik graag tijdschriften en stripboeken of boeken over Gandhi. En ik moet ook helpen in het hostel.

Structurele ondersteuning Little Stars School

2005/06	€ 3.000
2006/07	€ 5.550
2007/08	€ 9.000
2008/09	€ 9.800
2009/10	€ 10.000
2010/11	€ 11.000
2011/12	€ 18.000*
2012/13	€ 18.000
2013/14	€ 19.000
2014/15	€ 23.000**
2015/16	€ 23.000
2016/17	€ 22.000
2017/18	€ 22.000
2018/19	€ 26.000***

* In 2011/12 start steun grote sponsor voor tien jaar, **incl. klas 11 en 12, ***start donatie Globewise

Dicht bij Assi Ghat, in een mooi, nieuw pand, in bruikleen gegeven door een sponsor met Nederlandse en Indiase roots, runnen Nathan en Sheela al twintig jaar Divya Jyoti.

Onze stichting, die zich richt op educatie, ondersteunt dit centrum voor meervoudig gehandicapte jong-volwassenen, omdat de cliënten een aangepaste *vocational training* krijgen; ze leren er eenvoudig werk doen. In 2015 heeft Stichting Shanty uit Bergen op Zoom haar activiteiten, waaronder het ondersteunen van Divya Jyoti, aan ons overgedragen; daardoor steeg onze jaarlijkse bijdrage aan Divya Jyoti flink. De NGO produceert en verkoopt *handicraft*, de gehandicapten hebben hierdoor een begeleide dagbesteding en krijgen een financiële vergoeding. Maar naast dit werk is er ook ruimte voor spelletjes, zingen en dansen in een warme huiskamersfeer.

Sheela:

'Een zus van mijn moeder was geestelijk gehandicapt, als kind heb ik dit fenomeen van nabij meegemaakt. Na mijn opleiding tot sociaal werker ging ik aan de slag bij Moeder Theresa in Calcutta, waar veel mensen met een fysieke of geestelijke afwijking werden verzorgd. Ik ontmoette Nathan in Kerala, waar hij met dezelfde groep

werkte. Ons huwelijk was een love marriage, wij deelden onze idealen en besloten onze krachten te bundelen. In Varanasi was er geen enkele voorziening voor onze doelgroep, daarom startten wij Divya Jyoti.'

Nathan:

'Ik houd van mensen die anders zijn. Wij kregen twee zonen. Eerst hielden ze afstand van onze cliënten, later speelden ze met hen, en nu zegt onze oudste: "Ik neem het werk van jullie over." Gehandicapten kunnen een belangrijke bijdrage aan de maatschappij leveren, gewoon door er te zijn. Hun aanwezigheid leert andere mensen om met hen om te gaan, leert hun ouders dat een fysieke of geestelijke afwijking geen slecht karma is, maar een speling van het lot waar niemand schuld aan heeft.'

In het lichte, ruime vertrek waar de cliënten verblijven, begeleiden stafleden en vrijwilligers allerlei activiteiten. Een zwaar spastische jongen verrast ons door met zijn voeten een mobiel uit zijn tas te halen en met zijn grote teen door de foto's te scrollen. Een meisje zit geconcentreerd te kleuren, het klassieke puntje van haar tong steekt uit haar mond.

Irma, vrijwilligster van het eerste uur:

'Het werk dat hier wordt gedaan is zo ongelofelijk belangrijk. Divya Jyoti heeft het moeilijk. Fondswerving binnen India is heel lastig, de overheid stelt steeds meer formele eisen, de salarissen moeten omhoog om ervaren medewerkers vast te houden. Maar de activiteiten moeten doorgaan!'

> www.divyajyoticenter.com

FONDSEN / DONATIES

2018 was een goed jaar. Onze vaste donateurs bleven ons trouw, zoals ze dat al vele jaren zijn, we ontvingen enkele onverwachte grote donaties, en Stichting Globewise verklaarde zich bereid de zo gewenste salarisverhoging op Little Stars School voor haar rekening te nemen.

Nog twee jaar mogen wij profiteren van de gulheid van een andere grote stichting.

En dat doen we al acht jaar!

Het wegvallen van deze grote sponsor in 2021 betekent dat wij maatregelen moeten nemen om geen al te grote gaten in onze ondersteuning te laten vallen. Uiteraard zoeken wij vervangende fondsen. Maar ook gaan wij bij die scholen die dat aankunnen, onze steun licht verminderen; wij hebben deze scholen gevraagd het lagere bedrag deels zelf aan te vullen.

HOE KUNT U ONS WERK STEUNEN?

Als schoolsponsor

Voor € 23 per maand (of € 275 per jaar) biedt u een kind onderwijs, schoolboeken, een uniform. Desgewenst ontvangt u jaarlijks een foto en schoolrapport van het door u gesponsorde kind.

Als (vaste) donateur

Ook ieder ander vast bedrag per jaar of een eenmalige donatie komt ten goede aan het onderwijs en de leerlingen: extra leermiddelen, salarissen en bijscholing van onderwijzers. Op onze website www.benaresschool.nl/donaties vindt u meerdere opties voor regelmatige ondersteuning.

Uw schenkingen zijn fiscaal aftrekbaar boven een bepaalde drempel. Die drempel geldt niet wanneer u uw schenking vastlegt in een schriftelijke overeenkomst met onze stichting.

Zie www.belastingdienst.nl onder **Periodieke giften**.

Het secretariaat stuurt u desgewenst de benodigde papieren.

Wij verzoeken nieuwe donateurs vriendelijk hun adresgegevens aan het secretariaat door te geven, zodat we u in onze administratie kunnen opnemen.

Rabobank IBAN:

NL97 RABO 0194391353

Bestuur

Marien van Stalen (voorzitter), Conny van Stalen-van Leeuwen (secretaris/penningmeester), Jacques Baartmans, Jantine Unger, Alet Meurs, Theo van Pinxteren, Karin van Duijnhoven, Nienke de Graaf en Maurien Wetselaar.

FINANCIEEL OVERZICHT 2018

> Alle bedragen zijn in euro's

IN	
Vaste donaties	29.598,21
Incidentele donaties	18.037,62
Bijdragen fondsen/stichtingen	38.100,00
Rente	21,23

	85.757,06
Hiervan gedoteerd aan bestemmingsreserve	- 9.380,00

TOTAAL IN	76.377,06
UIT	
Vatsalya School	8.000,00
Asha Deep School	8.610,00
Bestemde gift One Percent Scheme UK	948,22
Extra gift voor laptop	600,00
Ashray School	7.000,00
Extra gift voor schoolbusvervoer	1.000,00
Picknick	210,00
Jeevan School	9.550,00
Individueel programma	9.575,00
Little Stars School	17.000,00
Bestemde gift voor klas 11 en 12	5.000,00
Bestemde gift voor salarisverhoging	4.000,00
Overige uitgaven:	
Divya Jyoti	5.400,00
Learn for life School	500,00
Kosten stichting	1.037,97

	78.431,19
Hiervan onttrokken aan bestemmingsreserve	- 8.140,00

TOTAAL UIT	70.291,19

Resultaat boekjaar 2018 **6.085,87**

Dit bedrag is toegevoegd aan de algemene reserve.

Saldo-overzicht per 31-12-2018

Betaalrekening: 8.110,71

Bedrijfsspaarrekening: 108.036,86

waarvan 40.000,00 vaste reserve* en 31.376,14 bestemmingsreserve

Resterend saldo: 44.771,43

Bestemmingsreserve

In 2018 toegevoegd	9.380,00
In 2018 onttrokken	8.140,00
Per saldo is 1.240,00 aan de bestemmingsreserve toegevoegd.	

* Toelichting vaste reserve

Al jaren willen wij als stichting een grotere vaste reserve, om de continuïteit van ons werk te garanderen. Wij zetten in op kwaliteitsverbetering. Daarom zeggen wij onze projecten meerjarige steun toe. Plotseling wegvallende donaties en jaarlijks wisselende inkomsten vormen hierbij een risico. Dat vraagt om een behoorlijke vaste reserve. In 2017 hebben we die kunnen verhogen naar 40.000,-.

OVERHEADKOSTEN IN 2018: 1,2%

BEGROTING 2019

> Alle bedragen zijn in euro's

IN	
Vaste donaties	22.953,00
Incidentele donaties	15.000,00
Bijdragen fondsen/stichtingen	27.000,00
Uit bestemmingsreserve	4.682,00
Rente	20,00

TOTAAL IN	69.655,00
UIT	
Vatsalya School	7.500,00
Asha Deep School	7.285,00
Ashray School	7.000,00
Extra gift voor vervoer naar nieuwe school	1.000,00
Jeevan School	8.000,00
Individueel programma	6.625,00
Little Stars School	16.000,00
Bestemde gift voor klas 11 en 12	5.000,00
Bestemde gift voor salarisverhoging	4.000,00
Overige uitgaven	
Divya Jyoti	6.025,00
Kosten stichting	1.220,00

TOTAAL UIT	69.655,00

STEUN AAN ONZE PROJECTEN

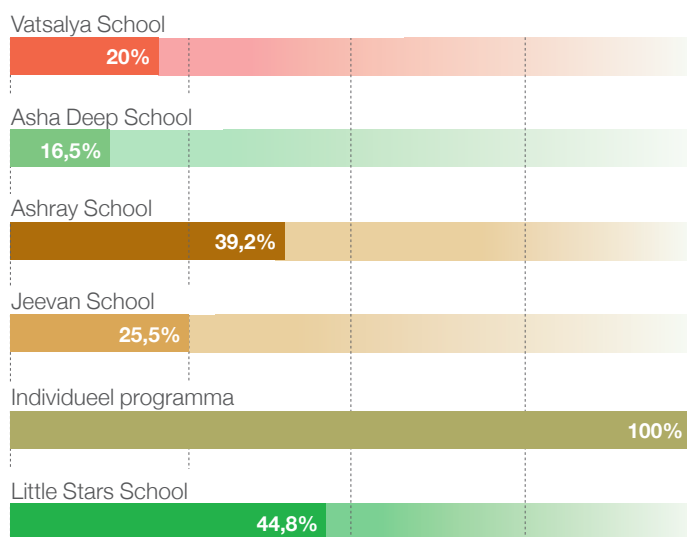
Op onze begroting ziet u voor 2019 lagere uitgaven. Dat heeft te maken met enkele van onze projecten:

- Via **Asha Deep School** ondersteunen wij zeven leerlingen in het voortgezet onderwijs. Van hen doen er dit jaar twee eindexamen. Wij vervangen die nog niet door nieuwe studenten, wachten liever af of daarvoor voldoende fondsen komen.
- De **Jeevan School** ontving jarenlang extra geld, speciaal bestemd voor zorg aan getraumatiseerde kinderen en voor de bibliotheek. Dat geld is op. Jeevans financiële situatie is behoorlijk verbeterd. Wij achten de school in staat die mindering op te vangen.
- Het **Individueel Programma** zijn wij in zijn huidige vorm volgens plan aan het afbouwen. We vervangen het meer en meer door sponsoring van de armste kinderen op onze eigen scholen. Volgend schooljaar zijn er nog 17 studenten over in dit programma. Inmiddels hebben al 21 studenten op onze scholen een individuele sponsor.

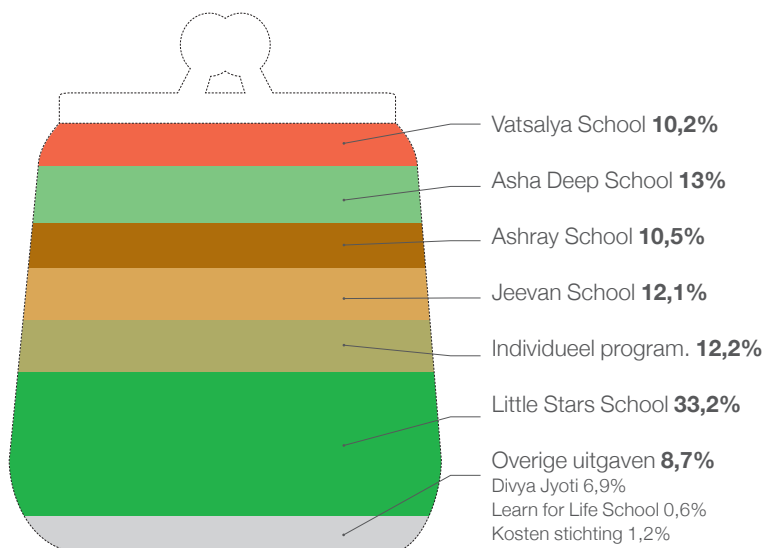

ENKELE CIJFERS

Bijdrage BSF als percentage van het projectbudget

Verdeling van de bijdragen over de projecten

Colofon

Beeldmerk: © Hein de Kort/ComicHouse.nl
Ontwerp nieuwsbrief: Karin van Duijnhoven/koduijn.nl
Drukwerk: Drukkerij Hieroglief, Roosendaal

Stichting Benares Schoolfonds

Lenaertsstraat 6, 4724 AM Wouw
T +31 (0)165 301422
Kamer van Koophandel: 20110334
Rabobank IBAN NL97 RABO 0194 3913 53, BIC RABONL2U
benares.school@xs4all.nl

www.benaresschool.nl

BASISGEGEVENS PER 01-01-2019

1. Vatsalya School

- > Tot en met klas 8
(+ voor de Udayankinderen vanaf 14 jaar vervolgonderwijs en/of beroepsopleiding)
- > 120 leerlingen, 8 leraren (3 trainees)
- > Budget € 40.000, incl. schoolmaaltijd
- > Bijdrage BSF € 8.000
- > www.vatsalya.org

2. Asha Deep School

- > Tot en met klas 8 + vervolgonderwijs elders
- > 190 leerlingen
- > 18 leraren (3 parttime) + 3 parttime artsdocenten
- > Budget school € 45.000, incl. schoolmaaltijd
- > Budget vervolgonderwijs (33 leerlingen) € 13.000
- > Bijdrage BSF € 9.610 incl. vervolgonderwijs
- > www.asha-deep.com

3. Ashray School

- > Basisschool tot en met klas 6
plus muzieklessen, computerklas en huiswerkbegeleiding
- > 95 leerlingen, 7 onderwijzeressen
- > Budget € 19.100, incl. glas melk
- > Bijdrage BSF € 7.500
- > www.ashray.org

4. Jeevan School

- > Tot en met klas 10 + vervolgonderwijs elders
- > 150 leerlingen, 12 onderwijzers
- > Budget € 37.500, incl. schoolmaaltijd
- > Bijdrage BSF € 9.550
- > www.jeevaneducation.org

5. Individueel programma

- > Tot en met klas 12
- > 26 leerlingen
- > Budget € 9.075
- > Bijdrage BSF 100%

6. Little Stars School

- > Tot en met klas 12
- > 900 leerlingen, 45 leraren (deels parttime)
- > Budget € 58.000, geen schoolmaaltijd
- > Bijdrage BSF € 26.000
- > www.littlestarsschool.org

HET BENARES SCHOOLFONDS DANKT AL HAAR SPONSORS EN DONATEURS HEEL HARTELIJK VOOR HUN ENORME STEUN IN HET AFGELOPEN JAAR. **UW STEUN IS HUN TOEKOMST!**